

Άννα – Μαρία Σακελλαρίου
Γυμνάσιο Οιχαλίας
Οιχαλία Τρικάλων
Τρίκαλα
ΤΚ:42300

Οιχαλία, 28.01.13

Προς: πολίτες των εθνών
Κοινοποίηση:UNESCO
7, place de Fontenoy
75352 Paris
07SP FRANCE

Αγαπητέ κάτοικε της γης,

Σ'αυτό το μακράϊωνο ταξίδι της ζωής είμαστε συμπορευτές. Αλληλένδετα δεμένοι ο ένας με τον άλλον, τη φύση, τα ζώα, το νερό. Σχηματίζουμε έτσι μία αλυσίδα. Αν σπάσει ένας κρίκος, θρύψαλα η ζωή. Στάχτη στον άνεμο το μέλλον. Καμένο. Γκρι. Τρυπάει τα μάτια αν το κοιτάξεις. Η ψυχή δε βαστά. Κοιτάς άλλου. Κι εκεί το ίδιο θέαμα. Όπου και αν στρέψεις το βλέμμα, η κατάσταση που αντικρίζεις παραμένει ίδια. Παντού καταστροφή, πόνος και δίψα. Δίψα για αύριο. Δίψα για νερό...Αλήθεια, αγαπητέ συμπολίτη, μπορείς να φανταστείς ένα αύριο χωρίς νερό; Για κάποιες χώρες είναι η ωμή πραγματικότητα. Για κάποια παιδιά είναι δεδομένο.

Εμείς τα βλέπουμε όλα αυτά. Τα ξέρουμε. Κι όμως! Συνεχίζουμε να ρημάζουμε ασταμάτητα, να καταστρέφουμε ανελέητα, να χρησιμοποιούμε αλόγιστα, να κάνουμε καταχρήσεις, παρόλο που γνωρίζουμε τις συνέπειες. Μαθαίνουμε για τα συσσίτια νερού στο Ζιμπάμπουε, για τα παιδιά σε χώρες του τρίτου κόσμου που αργοπεθαίνουν, επειδή δεν έχουν δύο σταγόνες νερό να δροσίσουν τα κουρασμένα χειλάκια τους...Είναι το γνωστό σε όλους μας πρόβλημα της λειψυδρίας. Και, φυσικά, φταίει ο άνθρωπος.. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως έχουμε ξεπεράσει τις αντοχές του πλανήτη. Παλιά, το νερό ήταν καθαρό και άφθονο. Ανέβλυζε γάργαρα μέσα από μισοφαγωμένα βράχια βουνοπλαγιών για να ποτίσει φυτά και ψυχές. Νομίσαμε με το φτωχό μυαλό μας πως θα κρατήσει για πάντα.

Έχει αρχίσει όμως αυτή η πηγή ζωής να μαδάει τα τελευταία της άνθη. Εμπιστευτήκαμε τη ζωή του στα χέρια μας χαρίζοντας ζωή σε μας. Μα, αντί να το σεβαστούμε και να δείξουμε λίγη σκόνη αξιοπρέπειας, το καταχραστήκαμε. Το «αδειάσαμε» με το χειρότερο τρόπο. Τώρα, μας κοιτάζει με σκοτεινά μάτια, δηλώνοντας έμμεσα τη διστακτική εμπιστοσύνη που μας έχει. Θέλει να μας ξαναεμπιστευτεί αλλά δεν το αφήνουμε. Σχεδόν παλεύουμε για τον αφανισμό του! Χαρακτηρίζεται από πολλούς «πετρέλαιο του μέλλοντος», λόγω της συνεχώς αυξανόμενης ζήτησής του, αποτελεί πλέον ανάλογο ποσό με την έλλειψή του και αρχίζει να γίνεται μήλο της Έριδος σε πολιτικές διενέξεις και διαμάχες χωρών. Έλος, βάλτος, αλυκή, λέξεις που ξεχνιούνται, υγρότοποι που χάνονται...

Νερό. Είναι στη βροχή που κεντάει το γρασίδι, στο ρυάκι που κυλάει χαρωπά, είναι στο αφρισμένο κύμα που χτυπάει την ακτή με μανία. Νερό! Νερό παντού! Απλές σταγόνες. Αλλά πολύτιμο όσο τίποτ'άλλο! Δυνατό όσο κανενός ο νους δε χωράει. Μπορεί να γίνει θεριό ανήμερο. Να βυθίσει καράβια, να αρπάξει ζωές. Μα μπορεί και να σου προσφέρει χαλάρωση, ξετυλίγοντας το όνειρο της απέραντης ηρεμίας. Γνέθοντας με το βλέμμα τη θάλασσα, ανακαλύπτεις πόσοι γαλάζιοι ψίθυροι αντηχούν στα φύλλα της καρδιάς σου. Βυθίζοντας τα μάτια στο αστραφτερό σκοτάδι μιας λίμνης που φαντάζεσαι απύθμενη ή κωπηλατώντας με τη σκέψη στα θυμωμένα νερά

ενός ορμητικού χειμάρρου, σε πιάνει ένα ανεξήγητο γαλάζιο ρίγος! Όποιος θέλεις χαλάρωση, προστρέχει στη θάλασσα. Μόνο αυτή μπορεί να πνίξει τις ανησυχίες του αύριο, την κούραση του σήμερα, το δάκρυ του χθες....

Είναι η ίδια θάλασσα που φιλοξενεί στην αγκαλιά της τόσα ψάρια, τόσα υδρόβια φυτά. Η θάλασσα που πάνω στο βαθυγάλανο μανδύα της ταξιδεύουν τα καράβια. Δίνει δουλειά στους ψαράδες και ευνοεί σε μεγάλο βαθμό τις παραθαλάσσιες περιοχές και τα νησιά της υφηλίου. Είναι το ίδιο νερό που βοηθά τα φυτά να μεγαλώσουν. Το νερό που ποτίζει τις καλλιέργειες των αγροτών. Το νερό που θα σκύψει να πιει το κουρασμένο ελάφι έχοντας πια γλιτώσει απ' τη σφαίρα του κυνηγού. Είναι το νερό με το οποίο παράγεται η υδροηλεκτρική ενέργεια, τα φάρμακα. Το νερό που πίνουμε!

Η ζωή απ' το νερό ξεκινάει. Το βρέφος στην κοιλιά της μητέρας βρίσκεται στον αμνιακό σάκο που εμπεριέχει νερό. Εκεί ζει τους πρώτους μήνες της ζωής του. Μα και ο ίδιος ο οργανισμός από νερό είναι!

Άπειρα τα οφέλη του και αναρίθμητες οι ανάγκες μας σ' αυτό. Σύμφωνα με επιστημονικές μελέτες, διαπιστώθηκε πως καθίσταται αδύνατο να ζήσει κανείς χωρίς νερό πάνω από τέσσερις μέρες! Η έλλειψή του επιφέρει σοβαρά προβλήματα υγείας, όπως κακώσεις του ουροποιητικού, γαστρεντερικές λοιμώξεις, δερματοπάθειες (π.χ. ξηροδερμία) και τελικά θάνατο...Είναι το βασικότερο συστατικό του οργανισμού μας, καθώς μεταφέρει το οξυγόνο και τα θρεπτικά συστατικά στο αίμα. Αξιοσημείωτο είναι πως καταναλώνοντας οκτώ ποτήρια νερό τη μέρα μειώνεται ο κίνδυνος εμφάνισης διαφόρων μορφών καρκίνου στο μισό!!! Είναι απαραίτητο, γιατί καθαρίζει τον οργανισμό από τοξίνες. Ακόμα, όντας ασυμπίεστο, περιβάλλει τον εγκέφαλο και συνεπώς τον προστατεύει. Όλα αυτά συνιστούν την πολυτιμότητα του νερού.

Είμαστε η γενεά που έχει τη δυνατότητα να αλλάξει η ροή των πραγμάτων ή να ολοκληρώσει την καταστροφή του περιβάλλοντος. Αν δεν πάρουμε τη σωστή απόφαση, τα παιδιά μας θα το πληρώσουν ακριβά. Οι ισορροπίες στη φύση είναι λεπτές και η γυάλινη αρμονία θρυμματίζεται εύκολα. Οι λύσεις βρίσκονται στο παρόν. Ας μη μείνουμε σ' αυτό που χάθηκε, μα σ' αυτό που απομένει. Το μέλλον ξεκινάει τώρα! Ας φυτέψουμε το σπόρο που θα γεννήσει μέσα μας νέα στάση ζωής. Αν αφυπνιστεί η παγκόσμια συνείδηση και οι λέξεις γίνουν έργα, ο σιγανός ψίθυρος φλοίσβου του καθενός, θα μετατραπεί σε ηχηρή κραυγή τα ωκεανού. Οι σταγόνες της βροχής θα πάνσουν να είναι χρωματισμένες με σιωπή και απορία.

Το περιβάλλον δεν το κληρονομήσαμε απ' τους γονείς μας. Το δανειστήκαμε απ' τα παιδιά μας.

Με ελπίδα,
Σακελλαρίου Άννα-Μαρία